

tació, *vivienda*; menjar y beure per a viure: *manutención*, *DFgra.*; i un escriptor magistral i pur com Alcover se'n serví en vers (*Poemes Bíblicas*, 15) i en prosa (O. C., 247b2 —ai de la figura mitològica de la pursa del mallorquí!, no únic cas que ha actuat de boc emissari del castellà: recordem *juguet*, *empinar*, *feo*, *cantidat* etc.); en els anys 30 alguns començaren a usar a Bna. la forma adaptada i potser caldrà resig-nar-s'hi, encara que hauria valgut més insistir en *habitatge*, i encara millor generalitzar el terme valencià, *habitança*, en la forma que raono i documento en *LleuresC*, 36-37.

Tanmateix potser n'hi hagué cert ús periodístic car en veig algun cas esporàdic: el meu pare degué usar-lo un cop en la conferència de 6-III-1910, que crec copiada d'«El Poble Català» en *Di. i Records de P. C.* II: cert que mai no hi tornà ni li ho vaig oir mai —ço seria més aviat Alomar que en donà aquell text?

Vividor [Eiximenis. en *DAG.*]: «Aytant pot fer d'Amor en gran furor,³ / que bastarà fer que l'enamorat / no'l toquarà esperança ne por / --- / L'ome no pot ser al món *vividor* / si de humor mal serà netejat: / o bo y el mal conserven la calor / ---», Ausiàs LXIII, 8r; «--- / Mares traydores / --- / propis fills manquen, / ulls los arranquen, / e allisien, / perquè mills sien / acaptadors / e *vividors* sobre'l país», JRoig (*Spill*, v. 9256), millor que la definició del *DFa.* és 'vivaç, que té força de vida': «la llengua --- enlloc no l'he sabuda veure tan malalta y afollada com alguns ens l'han descrita, sinó forta, sanitosa y *vividora*», MrnAguiló (*Discurs dels Jocs Florals de 1867*). *Vivable* i *vivany* són barbarismes improvisats d'un mal rimaire: a esborrar. *Vivot* [Belv.]. *Vivotejar* [c. 1940, JoPla, però és anterior i bastant viu, si bé no recollit encara pel *DFa.*].

Convivre [1911, Vogel]: força usual com a intr. 'comportar-se mútuament amb algú'; però en les comarques se sent també com a tr. en el sentit de 'viure uns fets, ser-ne testimoni': «se feie així, i m'han dit que abans ere --- però això ja no ho he *conviscut*» Artesa de Segre, 1956, 'ja no ho he aconseguit, no ho he vist en vida meva'. *Convivent* [eds. tardanes de Lab., Vogel]; *convivència* [*DOrt.*], que és el més usual i arrelat dels tres. *Convictori* [Lab.]; *convictor*. *Desviure's*. *Malviure* [1905, Bulbena; Vogel]; *malvi-vent*.

Sobreviure [fi S. XIII, trad. dels *Usatges*, *AIEC* I, 325]; «En Corral Lança e --- Roger de Lòria --- a el dit Sr. Infant En Pere --- donà per muller la donzella germana d'En C. Lança --- Roger de Lòria --- e de la dita dona *sobrevisqueren* a ell e a ella un fill --- qui fóra estat de gran afer --- mas jove de 22 anys morí», Muntaner (Casac. I, 48.18); 1371, dicc. de rims JMarc; Lacav. «1714: Oh valentia funeral del setge / --- / en terra jau, nafrat, el banderer / --- / només callats, coberts de sang i sutge, / alcen l'esguard impenitent, que jutja: / poble vençut que *sobreviu* als reis», Carner (*Bella Terra, bella gent*, 1918); *sobrevivent* [*DTO*. 1647]; *sobrevivència* [Lab. 1840] o *vivença*; més usats avui *supervivent* [*DOrt.*] i *supervivència* [Lab. 1840].

1840].

Reviure [fi S. XIII]: «--- per gran cremament que avia --- semblà que morís; e --- co-ls monges salmeya-ven --- quan lo veseren morir, éls comensaren a dir mal d'él, per què, él de mantenent *revisc*, e obrí los uls, tot risén ---», *VidesR* (76r2, de nou 167r2), mot que sempre més es ressentí dels inoblidables versos occitans de Ventadorn, «cent vetz mueur lo jorn de dolor, / e *reviu* de joi autres cent» (Appel, *Cbr.*, 16.28) i de tants altres trobadors: «O Princesa enemiga de honestat, per --- lo desorde de tanta amor --- que al negre has mostrada: per què t seria millor morir, per *reviure* de honesta fama, que --- en eterna infàmia», JoMartorell (Ag. III, 267); «*reviure* o tornar en si», JnEsteve; i en lèxics des del *DTO*. 1647. «Oh els ulls negres de Myrtocleia! Oh les llimones dures de Myrtocleia! --- Oh humida i rosadenca cobauma on em sento *reviure* i triomfar i defallir!», Coromines (*Termes de Mel.*, O. C., 1378); tort., Vergés Paulí (*Espurnes* v, 98).

Verb renovat per la llengua en diverses formes sinònimes, en part derivades més o menys clarament de la mateixa arrel, en part parònimes, atretes a la seva òrbita. *Revivar* (renovat sota la influència d'*avivar*) és més aviat bal. i sobretot val., on ja és antic: «D'aquestes olives, feta faixadura, / yens vós no dubteu que fa *revivar*», *Procés de les Olives*, v. 58. «Acudien --- en el bon Jesús, qui podia enviar les pluges benefactores --- i *revivar* els camps mostits i fer fruitar els arbres», JnRosselló (*En Rupit*, 45.19); i cita de Const. Llombart (supra, a *avivar*).

Els valencians i mallorquins insisteixen a mantenir aquesta forma sense adherir-se (i guardem-nos de criticar-ho) al *revifar* del català central: Valor-Giner, 1950-55; *DAG.*; Barnils, *Mund. v. Alacant*, p. 43; mall. *revivall* [-vay] 'acte de reviuere, de ressuscitar', *DAG.*; *revivalla*: «encara que morta fos, / cosida dins la mortai, / faria una *revivaia* / si em duien noves de vós», Alcover (O. C., 63); *revivament*; *reviu*; *revigol* (?) PnaVic «fiero, arrogante, se sol aplicar als cavalls principalment» (*DAG.*), probablement més aviat derivat amb *-ivol* de *RÀBIA*, o millor de *rabir* *RAPERE* (veg. *RAPINYA*), amb influència més o menys gran de *reviure* i de *vigor*.

No era un veritable derivat de *vivus* ni de *vivère*, el ll. *redivivus*, en realitat derivat de *reduvium*, *-uvia*, 'pell renovada, pellerina', si bé en llatí fou incorporat a la família de *re-vivere*, prenent el sentit de 'viu de nou, renovellat', amb el qual s'ha pres del llatí en la forma *redivuu*, tardanament [Bulbena, 1905; Esriu: *AlcM*]. En llgd. i gc. oriental sembla haver tingut una curiosa supervivència amb evolució popular, tesi que defenso, amb reserves, en el suplement gascò al meu *Diccionari Aranès i Gascó*, amb el sentit de 'redall' (fr. *regain*), i metàtesi **REVIDIVU*, *-VIDIVE-RE* > *reveziu/reveziu*, *-iwe*.

Reviscolar [Llull]: tr. 'fer reviuere, reanimar': «*reviscolà* l'Amat son amic con-li remembrà ses faïçons», *Amic e Amat* (NCl. xiv, 44.13; *Blanq.* III, 31.4); «Tu --- has delides totes les mics males obres --- Tu, Sr.